

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Полша

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [pl](#) е била наскоро променена. Езикова версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

СЪДЪРЖАНИЕ

- 1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?
- 2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?
- 3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?
 - 3.1 Производство
 - 3.2 Основни изисквания
- 4 Цел и естество на принудителните мерки
 - 4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?
 - 4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?
 - 4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?
- 5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?
- 6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Правилата за принудително изпълнение на съдебни решения, постановени по граждански производства, включително по търговски дела, са определени в Гражданския процесуален кодекс на Полша (*Kodeks postępowania cywilnego*).

Принудителното изпълнение представлява използването от страна на компетентните национални органи на принудителните мерки, предвидени по закон за събирането на плащания, дължими на вискатели въз основа на изпълнителен титул. Производство по принудително изпълнение започва, когато бъде подадена молба за принудително изпълнение.

Изпълнителният титул служи като основа за принудителното изпълнение. По правило изпълнителният титул представлява заповед за изпълнение с клауза за изпълняемост (член 776 от Гражданския процесуален кодекс). Такава клауза не се изисква за някои решения на съда, издадени на ниво държава членка, или за споразуменията за уреждане на задължения и официалните документи, посочени в член 1153¹⁴ от Гражданския процесуален кодекс. Ако тези решения на съда, споразуменията за уреждане на задължения и официалните документи отговарят на горепосочените условия, те представляват изпълнителен титул, с който вискателите може да подадат молба направо пред органа по принудително изпълнение.

В производство по принудително изпълнение участват два вида органи:

- съдебни органи — в производства за включване на клауза за изпълняемост в заповед за изпълнение (председателстващ съдия; районен съд (*sąd rejonowy*), окръжен съд (*sąd okręgowy*) и апелативен съд),
- органи по принудително изпълнение — в рамките на съответното производство по принудително изпълнение това са районните съдилища и съдебните изпълнители (член 758 от Гражданския процесуален кодекс).

Страните и в производство по обявяване на изпълняемост, и в самото производство по принудително изпълнение, са длъжникът и вискателят.

В полското право се разграничават следните видове изпълнителни процедури:

Принудително изпълнение на парични вземания, произтичащи от:

- движимо имущество,
- трудово възнаграждение,
- банкови сметки,
- други вземания,
- други вещни права,
- недвижими имоти,
- морски плавателни съдове.

Принудително изпълнение на непарични вземания, произтичащи от:

- принудителна ликвидация,
- продажба на предприятие или земеделско стопанство,
- плащания за издръжка. Съдът служебно включва клауза за изпълняемост в изпълнителния титул. В такива случаи изпълнителният титул се връчва служебно на вискателя. В случаи, когато е постановено изплащането на издръжка, производство по принудително изпълнение може да бъде образувано служебно по искане на първоинстанционния съд, който е гледал делото. Това искане се представя на компетентния орган по принудително изпълнение. Съдебният изпълнител извършва служебно проучване на доходите на длъжника, неговите активи и местоживеене. Ако това се окаже неефективно, при поискване от съдебния изпълнител полицейските органи предприемат съответните стъпки за установяване на местоживеенето и местоработата на длъжника. Проучването по параграф 1 се извършва на интервали от най-много 6 месеца. Ако в рамките на събирането на сведения съдебният изпълнител не успее да установи дохода или активите на длъжника, тогава той иска от съда да разпорежи на длъжника да представи информация за неговите активи. Ако длъжникът е в забава от повече от шест месеца, съдебният изпълнител служебно подава молба до националния съдебен регистър (*Krajowy Rejestr Sądowy*) за включването на длъжника в списъка с неплатежоспособните длъжници. Неприлагането на принудителната мярка не дава основание за прекратяване на производството.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Според член 758 от Гражданския процесуален кодекс въпросите, свързани с принудителното изпълнение, попадат в компетентността на районните съдилища и съдебните изпълнители, които действат от тяхно име.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

Според член 803 от Гражданския процесуален кодекс изпълнителният титул служи като основа за принудителното изпълнение на цялото вземане по отношение на всички категории активи на длъжника, освен ако е посочено друго. Прилаганият орган няма право да разглежда валидността и приложимостта на изпълнителния титул, който се отнася до това задължение.

По правило в изпълнителния титул се включва клауза за изпълняемост.

Според член 777 следните се считат за изпълнителни титули:

1. окончателно или подлежащо на незабавно изпълнение решение на съда и постигнати в съда споразумения за уреждане на задължения;
2. окончателно или подлежащо на незабавно изпълнение решение на съдебен чиновник (*referendarz sądowy*);

3. други съдебни решения, споразумения за уреждане на задължения и правни инструменти, които се изпълняват чрез принудително правоприлагане;
4. нотариален акт, чрез който длъжникът доброволно изпълнява принудителна мярка, с която от него се изисква да плати сума или да предаде вещи от определен вид в указаното в акта количество или да предаде конкретно определени вещи, при условие че в акта е посочена дата, до която трябва да бъде изпълнено това задължение или е указано събитие, което трябва да възникне, за да се осъществи принудителното изпълнение;
5. нотариален акт, чрез който длъжникът доброволно изпълнява принудителна мярка, с която от него се изисква да плати сума, посочена в акта или определена с клауза за обвързване с индекс, когато в акта е указано събитието, което трябва да възникне, за да бъде изпълнено това задължение, както и датата, до която вискателят може да подаде молба за включването в акта на клауза за изпълняемост;
6. нотариалният акт, посочен в точки 4 или 5, чрез който лицето, което от своя страна не е длъжник и чието имущество, вземане или право е обременено с ипотека или залог, доброволно е извършило изпълнителното действие срещу ипотекирано или заложено имущество, за да удовлетвори паричното вземане на обезпечения вискател.

В отделен нотариален акт длъжникът може да направи също така декларация за доброволно съгласие по принудително изпълнение.

Изпълнителен титул може да представляват само валидни решения на съда, които съдържат клауза за изпълняемост или по които е допуснато незабавно изпълнение (по силата на заповед за незабавно изпълнение, издадена служебно или по искане на някоя от страните в производството). Нотариалният акт се счита за равностоеен изпълнителен титул, ако отговаря на условията, посочени в Гражданския процесуален кодекс и разпоредбите за нотариалната дейност.

Останалите изпълнителни титули са: извлечение от описа на вземанията в производство по несъстоятелност; банково извлечение с правна сила; план за разпределянето на суми, получени чрез възбрана; подлежащ на принудително изпълнение банков титул съгласно предвиденото в банковото законодателство, но само след като съдът включи клауза за изпълняемост; съдебни решения, постановени от чуждестранни съдилища, и постигнатите в такива съдилища споразумения за уреждане на задължения, след като бъдат обявени от полски съд за подлежащи на изпълнение. Съдебните решения, постановени от съдилища на други държави по граждански дела, които се изпълняват чрез принудително правоприлагане, се считат за изпълнителни титули, след като бъдат обявени от полски съд за подлежащи на изпълнение. Декларация за изпълняемост се изготвя, ако съответното съдебно решение е подлежащо на изпълнение в държавата на произход и ако не са налице пречки като посочените в [член 1146](#), [параграфи 1 и 2](#).

3.1 Производство

Изпълнителният титул служи като основа за образуването на производство по принудително изпълнение.

Първоинстанционният съд, който гледа делото, включва клауза за изпълняемост в изпълнителните титули, които се постановяват от съда (член 781, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс).

Молбите за включването на клауза за изпълняемост се разглеждат от съда без ненужно забавяне и най-късно в срок до три дни, след като бъдат подадени до компетентния орган (член 781¹ от Гражданския процесуален кодекс). Клауза за изпълняемост се включва служебно в титули, издадени в рамките на производство, което е било или е можело да бъде образувано служебно. Съдът включва клауза за изпълняемост в нареждания за плащане, издадени в заповедно производство, което се води служебно по електронен път, непосредствено след като станат окончателни (член 782 от Гражданския процесуален кодекс).

По правило изпълнително действие може да се предприеме при поискване. В производство, което може да бъде образувано служебно, изпълнителното производство може да бъде образувано служебно на основание на молба от първоинстанционния съд, който гледа делото, подадена до компетентния съд или до съдебния изпълнител (член 796, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс).

Молба за образуването на производство по принудително изпълнение може да бъде подадена от вискателя в компетентния районен съд или до съдебния изпълнител, работещ към този съд. Може да се подава така също от други компетентни органи (съд или прокурор по дела, касаещи принудителното изпълнение на глоби, финансови санкции, съдебни такси и процесуални разходи, дължими към хазната).

По правило молбата за образуването на производство по принудително изпълнение се изготвя в писмен вид. Трябва да бъде приложен изпълнителен титул.

Правилата относно събирането и размера на таксите са определени в Закона за съдебните изпълнители и процедурите по принудително изпълнение (*Ustawa o komornikach sądowych i egzekucji*) от 20 август 1967 г. Според член 43 от

посочения закон съдебният изпълнител начислява такси за принудително изпълнение на решение на съда и извършването на други действия, предвидени в Закона.

Събират се следните такси за принудително изпълнение:

1. за изпълнение на заповед по обезпечаване на плащането на парично вземане таксата е 2 % от стойността на вземането, за което са предвидени такива мерки, но не може да е по-малко от 3 % от средната месечна работна заплата и повече от петкратния размер на тази заплата. Таксата се плаща от взискателя при подаването на молбата за принудително изпълнение на заповедта за обезпечаване на плащането. Ако не бъде извършено плащане при подаване на молбата, съдебният изпълнител дава указание на взискателя да изпълни нареждането в рамките на 7 дни. Съдебният изпълнител не пристъпва към принудителното изпълнение на заповедта, докато таксата не бъде платена (член 45 от Закона);
2. по дела, касаещи принудителното изпълнение на парични вземания, съдебният изпълнител начислява на длъжника пропорционална такса, равна на 15 % от вземането, което е предмет на принудително изпълнение, но не по-малко от 1/10 и не повече от тридесеткратния размер на средната месечна работна заплата. Когато обаче вземането се изпълнява чрез банкови сметки, работна заплата, социални плащания или плащания, извършени съгласно разпоредбите, уреждащи насърчаване на заетостта и институциите на пазара на труда, обезщетения за безработица, плащания на стимули, стипендии или надбавки за обучение, съдебният изпълнител начислява на длъжника пропорционална такса, равна на 8 % от стойността на вземането, което е предмет на принудително изпълнение, но не по-малко от 1/20 и не повече от десеткратния размер на средната месечна работна заплата (член 49 от Закона);
3. по дела, касаещи принудителното изпълнение на парични вземания, произтичащи от прекъсването на производството по принудително изпълнение по искане на взискателя и въз основа на [член 823](#) от Гражданския процесуален кодекс, съдебният изпълнител начислява на длъжника пропорционална такса, равна на 5 % от стойността на неизплатеното вземане, но не по-малко от 1/10 от средната месечна работна заплата и не повече от десеткратния размер на работната заплата. В случай на прекъсване на производството по принудително изпълнение обаче по молба, подадена от взискателя преди на длъжника да е изпратено съобщение за производството по принудително изпълнение, съдебният изпълнител начислява на длъжника пропорционална такса, равна на 1/10 от средната месечна работна заплата;
4. за да обезпечи принудително изпълнение чрез поемане на контрол върху вещи, съдебният изпълнител начислява фиксирана такса в размер на 50 % от средната работна заплата (член 50 от Закона).

Фиксираната такса е равна на 40 % от средната месечна работна заплата (член 51) и се дължи за:

1. въвод във владение на недвижим имот и изнасяне на всички движими активи от него; търговски и промишлени предприятия трябва да заплатят таксата за всяка стая от помещенията на дружеството;
2. назначаване на управител на недвижимия имот или предприятието и служебно лице, което да осъществява надзор върху недвижимия имот;
3. отстраняването на вещи или лица от помещения подлежи на заплащане на отделна такса за всяка стая.

Не се начислява отделна такса за отстраняването на предмети или лица от жилищни помещения като: вестибюли, ниши, коридори, веранди, бани, килери, лоджии и т.н.

3.2 Основни изисквания

Изпълнителното действие се извършва въз основа на молба, подадена от взискател, притежаващ изпълнителен титул. В молбата се посочва длъжникът и се определя начинът, по който следва да се извърши принудителното изпълнение, т.е. като се посочват съответните вещни права. За принудително изпълнение по отношение на вземания, свързани с имоти, трябва да се укаже също така имотният регистър. В случай на принудително изпълнение, включващо обекти на движимо имущество, не е необходимо подробно описание на всеки един движим обект, тъй като принудителното изпълнение се отнася до цялото движимо имущество на длъжника.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Всички вещи или цялото оборудване, което е част от активите на длъжника, може да е предмет на изпълнително действие, като например: движими вещи, недвижимо имущество, трудово възнаграждение, банкови сметки, дял от недвижим имот, морски плавателни съдове и други вземания и вещни права на длъжника.

Според членове 829—831 от Гражданския процесуален кодекс се налагат известни ограничения относно типа вещи и оборудване, които може да бъдат предмет на принудително изпълнение. Според тези разпоредби следните вещи или оборудване са освободени: лични и домакински вещи, спално бельо, бельо и ежедневно облекло, което може разумно да е необходимо за удовлетворяването на основните битови нужди на длъжника и зависимите от него членове на семейството, както и облекло, които може да е необходимо на длъжника за изпълнението на неговите обществени или професионални задължения; храна и гориво, необходими за покриването на основните нужди на длъжника и зависимите от него членове на семейството за период от един месец; инструменти и други приспособления, които може да са необходими на длъжника за извършването на труд срещу заплащане, както и суровини, които може да са необходими за производствения процес за период от една седмица, с изключение на моторни превозни средства.

Освен Гражданския процесуален кодекс има също така други национални правила, определящи видовете вземания, които са освободени от изпълнителни действия, и степента, до която това освобождаване е приложимо (например в Кодекса на труда (*Kodeks pracy*) е определена степента, до която плащането на работна заплата подлежи на принудително изпълнение).

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Изпълнителният титул служи като основа за принудителното изпълнение на цялото вземане по отношение на всички активи на длъжника, освен ако е посочено друго.

Длъжниците имат право да управляват своите активи, освен ако съдът ги лиши от това право.

След като бъде образувано производство по принудително изпълнение срещу **движимо имущество**, съдебният изпълнител отнема имуществото, за което съставя протокол. Последица от принудителното отнемане е, че управлението на отнетия недвижим имот не засяга по-нататъшния ход на производството, както и че производство по принудително изпълнение върху отнетия недвижим имот може да бъде образувано и срещу купувача. Поради важни съображения обаче съдебният изпълнител може на всеки етап от производството да предаде контрола върху отнетите обекти на движимото имущество на друго лице, без да се изключва взыскателя.

Ако е предприето изпълнително действие по отношение на **недвижимо имущество**, съдебният изпълнител първо кани длъжника да изплати неговото задължение в срок до две седмици и ако не бъде направено това, се предприемат мерки като описване и оценяване на имуществото. Управлението на недвижимия имот след отнемането не засяга по-нататъшния ход на производството. Купувачът може да участва в производството като длъжник.

Когато длъжникът трябва да се **въздържа** от извършването на определено действие или от намеса в действие, предприето от взыскателя, при поискване от взыскателя, съдът глобява длъжника, ако последният не спазва това задължение. Ако длъжникът не плати глобата, той ще бъде задържан. Следователно длъжникът в такъв случай може да бъде лишен от свобода, ако не плати глобата, която е наложена като принудителна мярка.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

В Гражданския процесуален кодекс не са предвидени срокове по отношение на молбите за принудително изпълнение. Според полското право обаче вземания, установени с окончателно решение на съд или друг орган, определен да гледа такива дела, или с решение на арбитражен съд, или вземания, установени чрез споразумение, постигнато в съд или арбитражен съд, или споразумение, постигнато пред медиатор и одобрено от съда, изтичат по давност след срок от десет години, дори ако давностният срок за такива вземания е по-кратък (член 125, параграф 1 от Гражданския кодекс (*Kodeks cywilny*)). Ако така утвърденото вземане се отнася до периодични задължения, всички по-нататъшни вземания ще подлежат на тригодишен давностен срок.

Молбите за принудително изпълнение се разглеждат от компетентния орган, за да се определи дали отговарят на формалните изисквания и критериите за допустимост. Неизпълнението на конкретни изисквания може да доведе до отхвърлянето на молбата или прекратяването на производството по принудително изпълнение.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Страните в производството може да обжалват решението на съда за включването на клауза за изпълняемост.

В производство по принудително изпълнение са възможни следните средства за правна защита:

- жалба срещу действие, предприето от съдебния изпълнител (в районния съд; това важи така също за пропуски на съдебния изпълнител). Жалбата може да бъде подадена от страна в производството или от лицето, чиито права са били нарушени или застрашени от въпросното действие или пропуск на съдебния изпълнител. Тя трябва да бъде

подадена в едноседмичен срок след деня, в който е предприето действието или страната или лицето е узнала/о за пропуската),

- жалба срещу включване на клауза за изпълняемост в решение на съда (член 795 от Гражданския процесуален кодекс — срокът за подаване на жалбата се изчислява, що се отнася до взыскателя, от датата, на която взыскателят е получил изпълнителен титул или на която е издадено решението за отказ на принудително изпълнение, или ако става дума за длъжника, от датата, на която е връчено съобщението за образуването на производство по принудително изпълнение),
- жалба срещу решение на съда за обявяване на европейска заповед за плащане за подлежаща на изпълнение (член 795⁷ от Гражданския процесуален кодекс),
- жалба срещу решение на съда в случай на едновременно извършване както на административно принудително изпълнение, така и на съдебно принудително изпълнение,
- жалба срещу решение на съда за спиране или прекратяване на производство (член 828 от Гражданския процесуален кодекс),
- жалба срещу решение на съда за ограничаване на принудителното изпълнение (член 839 от Гражданския процесуален кодекс),
- решение на съда за ограничаване на принудителното изпълнение и жалба срещу това решение (член 839 от Гражданския процесуален кодекс),
- предприети действия от длъжника за оспорване на принудителни мерки (членове 840—843 от Гражданския процесуален кодекс),
- жалби срещу решение на съда за възстановяване на разходите на служебното лице (член 859 от Гражданския процесуален кодекс),
- жалба срещу решение на съда, касаещо действия по описване и оценяване при възбрана,
- устна жалба срещу действия, предприети от съдебния изпълнител по време на търг, отправена към надзорния орган (член 986 от Гражданския процесуален кодекс),
- жалба срещу решение на съда за възлагане на договор (член 997 от Гражданския процесуален кодекс),
- твърдения по отношение на плана за разпределение за суми, които са събрани чрез принудително изпълнение (в срок до две седмици след изпращането на съобщение до органа по принудително изпълнение, който е изготвил плана (член 998 от Гражданския процесуален кодекс),
- жалба срещу решение на съда, касаещо твърдения по отношение на плана за разпределение (член 1028 от Гражданския процесуален кодекс),
- жалба срещу решение на съда, като на длъжника се дават указания да обжалва решение на съда по отношение на освобождаването от секвестриране в производство по принудително изпълнение, включващо хазната (член 1061, параграф 2 от Гражданския процесуален кодекс).

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Според член 829 от Гражданския процесуален кодекс следните са освободени:

- 1) домакински вещи, спално бельо, бельо и ежедневно облекло, което може разумно да е необходимо за удовлетворяването на основните битови нужди на длъжника и зависимите от него членове на семейството, както и облекло, което може да е необходимо на длъжника за изпълнението на неговите обществени или професионални задължения;
- 2) храна и гориво, необходими за покриването на основните нужди на длъжника и зависимите от него членове на семейството за период от един месец;
- 3) една крава, две кози или три овце, необходими за прехраната на длъжника и зависимите от него лица, с достатъчно количество фураж и постелки, за да оцелеят до следващата реколта;
- 4) инструменти и други приспособления, които може да са необходими на длъжника за извършването на труд срещу заплащане, както и суровини, които може да са необходими за производствения процес за период от една седмица, с изключение на моторни превозни средства;

5) ако длъжникът получава периодично фиксирано възнаграждение — сума от възнаграждението, съответстваща на частта от възнаграждението, която не подлежи на принудително изпълнение, за период до следващата дата на плащане, а ако длъжникът не получава фиксирано възнаграждение — сума, съответстваща на средствата за прехрана, необходими на длъжника и членовете на неговото семейство за период от две седмици;

6) вещи или оборудване, необходими за образователни цели, лични документи, украшения и вещи, използвани за изповядване на религия, както и вещи от ежедневието, които може да бъдат продадени само на цена, която е значително под първоначалната им стойност, но които са от голяма полза за длъжника;

7) парични средства по сметката, посочена в член 36, параграф 4а, точка 25 от Закона за организацията на пазара на мляко и млечни продукти от 20 април 2004 г. (*Ustawa o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych*) (Държавен вестник от 2013 г., позиции 50 и 1272);

8) лекарствени продукти по смисъла на Закона за фармацевтичните средства от 6 септември 2001 г. (*Prawo farmaceutyczne*) (Държавен вестник от 2008 г., брой 45, позиция 271, с измененията), необходими, за да се осигури надлежното функциониране на здравно заведение по смисъла на разпоредбите за медицинската дейност за период от три месеца, както и медицинските изделия, необходими за осигуряването на неговото функциониране по смисъла на Закона за медицинските изделия от 20 май 2010 г. (*Ustawa o wyrobach medycznych*) (Държавен вестник, брой 107, позиция 679; от 2011 г., брой 102, позиция 586; както и от 2011, брой 113, позиция 657);

9) вещи или оборудване, необходими поради увреждане на длъжника или членове на неговото семейство.

Според член 831, параграф 1 следните са освободени:

1) плащания и непарични помощи, определени за покриването на разходи или разноски за командировки;

2) суми, отпуснати от хазната за специални цели (по-специално стипендии и схеми за подпомагане), освен ако вземането, което е предмет на принудително изпълнение, е допуснато за тези цели или в резултат на задължения за издръжка;

3) средства от програми, финансирани от фондовете, посочени в член 5, параграфи 1, 2 и 3 от Закона за публичните финанси от 27 август 2009 г. (*Ustawa o finansach publicznych*) (Държавен вестник от 2013 г., позиции 885, 938 и 1646), освен ако вземането, което е предмет на принудително изпълнение, е допуснато с оглед на осъществяването на проекта, за който са били отпуснати тези средства;

4) неотчуждаеми права, освен ако в споразумението е предвидено, че те са прехвърляеми, както и предоставените услуги може да бъдат предмет на принудително изпълнение или упражняването на това право може да бъде предоставено на друг субект;

5) обезщетения по лични застраховки и по имуществени застраховки, в границите, определени с наредба на министъра на финансите и на министъра на правосъдието; това не важи за принудителни мерки за удовлетворяване на вземания, произтичащи от задължения за издръжка;

6) социална помощ по смисъла на Закона за социалната помощ от 12 март 2004 г. (*Ustawa o pomocy społecznej*) (Държавен вестник от 2013 г., позиция 182, с измененията);

7) суми, платими на длъжника от държавния бюджет или от Националния здравен фонд за предоставянето на помощи в сферата на здравеопазването по смисъла на Закона за обществено финансираното здравеопазване от 27 август 2004 г. (*Ustawa o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych*) (Държавен вестник от 2008, брой 164, позиция 1027, с измененията) преди прекратяването на въпросните помощи, в размер, съответстващ на 75 % от всяко плащане, освен ако се касае за вземания, предявени от служителите на длъжника или от доставчици на здравни услуги съгласно посоченото в член 5, параграф 41, букви а) и б) от Закона за обществено финансираното здравеопазване от 27 август 2004 г.

Съгласно член 833, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс трудовото възнаграждение подлежи на принудително изпълнение в съответствие с предвиденото в Кодекса на труда. Тези разпоредби е прилагат, *mutatis mutandis*, по отношение на обезщетения за безработица, плащания на стимули, стипендии и надбавки за обучение, платими съгласно разпоредби, уреждащи насърчаването на заетостта и институциите на пазара на труда.

Съгласно член 87¹, параграф 1 от Кодекса на труда следните суми от възнаграждението не подлежат на каквито и да било удръжки:

- 1) минималната работна заплата, определена с отделни разпоредби, която се плаща на лица, наети на пълен работен ден, след удръжките за социално осигуряване и данъци, удръжани при източника, намалена със сумите, които са предмет на принудително изпълнение с изпълнителни титули за уреждането на вземания, различни от плащания на издръжка;
- 2) 75 % от възнаграждението, посочено в параграф 1 — след удръжането на авансовите плащания в брой, предоставени на наетото лице;
- 3) 90 % от възнаграждението, посочено в параграф 1 — след удръжането на глобите, предвидени в член 108.

Ако наетото лице работи на непълен работен ден, сумите, посочени в член 1 от Кодекса на труда, се намаляват съобразно работното време.

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Последна актуализация: 15/12/2017